

รายละเอียดผลงานวิชาการลำดับที่ ๓ ที่เสนอให้ประเมิน

ของ

นางสุภาพร การย์กвинพงศ์

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ ด้านส่งเสริมพัฒนา
ตำแหน่งเลขที่ ๓๑๓๒
สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค

การศึกษา
เรื่อง
ประเมินผลการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้
สำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

นำเสนอด้วย

นางสุภาพร การย์กิวนพวงศ์

๓ ธันวาคม ๒๕๕๕

ที่ปรึกษา	นายแพทย์โอภาส การย์กิวนพงศ์ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป นางสาวพรรดา วิมลรัตน์ สำนักโรคติดต่อทั่วไป นางสุวิกา แสงหาราทิพย์ สำนักโรคติดต่อทั่วไป
ผู้ศึกษา	นางสุภาร พารย์กิวนพงศ์ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
คณะกรรมการ	คณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป
จัดพิมพ์โดย	สำนักโรคติดต่อทั่วไป
พิมพ์	๓ ธันวาคม ๒๕๕๕

คำนำ

สำนักโรคติดต่อทั่วไป ได้นำกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process) มาใช้ในองค์กร เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ สร้างองค์ความรู้ นำความรู้ไปใช้ ก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งความรู้ที่เป็น Explicit Knowledge และ Tacit Knowledge โดยใช้เครื่องมือการจัดการความรู้ เช่น กิจกรรมชุมชนักปฏิบัติ(Community of Practice : CoP) การถอดบทเรียน (Lesson Learn) การสอนงาน(Coaching) การเป็นพี่เลี้ยง(Mentoring) และวิธีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การเสวนา การสัมมนา การเล่าประสบการณ์จากการศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ ตลาดนัด ฯลฯ เป็นการแบ่งปันความรู้ให้แก่ทั่วหน้า และผู้ร่วมงาน เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าถึงความรู้ใหม่ๆ และนำความรู้ไปปรับใช้กับงานประจำได้ นอกจากนี้ยังมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ บอร์ดประชาสัมพันธ์ สำนักโรคติดต่อทั่วไป

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน ๕ ครั้ง โดยให้บุคลากรทุกรายดับเข้าร่วมแลกเปลี่ยนภายในองค์กร โดยให้บุคลากรของสำนักฯ ที่ได้รับการอบรมจากภายนอกหน่วยงาน และบุคลากรของสำนักฯ ที่ได้ศึกษาดูงานจากต่างประเทศ มาร่วมแบ่งปันความรู้ หลังสิ้นเสร็จกิจกรรมทำการศึกษา เรื่อง ประเมินผลการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และติดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้งาน ด้วยแบบประเมินตนเอง

หวังว่าการศึกษาครั้งนี้คงมีประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ และนำไปปรับใช้ให้ความรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่ม / ฝ่าย / ศูนย์ / โครงการฯ ที่สนับสนุน และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักโรคติดต่อทั่วไปที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางสุภาพร การย์กิวนพวงศ์

๓ ธันวาคม ๒๕๕๕

ประเมินผลการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕
นางสุภาพร การย์กิวนพงศ์ พยาบาลศาสตร์ สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค

ความสำคัญ สำนักโรคติดต่อทั่วไป มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถสร้างวิสัยทัคณ์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ร่วมกันโดยมีกระบวนการในการสรุหามความรู้เพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เพื่อพัฒนางานให้มีคุณภาพและผลลัพธ์ที่ยั่งยืน พัฒนาคน พัฒนาฐานความรู้ขององค์กร จึงได้นำการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์กรมควบคุมโรค

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อประเมินความพึงพอใจของบุคลากรต่อการเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ปีงบประมาณ ๒๕๕๕
 ๒. เพื่อดิดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้งาน

วิธีดำเนินงาน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ได้จัดกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในรูปแบบ การเสวนา การสัมมนา การเล่าประสบการณ์จากการศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ และตลาดนัดความรู้ จำนวน ๕ ครั้ง (ดังนี้ ครั้งที่ ๑) เรื่อง การถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมการป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ ครั้งที่ ๒) เรื่อง การเขียนหนังสือราชการและรายงานการประชุม (ครั้งที่ ๓) เรื่อง สืบสานที่岳ปุ่น : จากวันนั้นถึงวันนี้ ครั้งที่ ๔) เรื่อง IHR ๒๐๐๕ ก្នុងนามัยระหว่างประเทศ : ความพร้อมประเทศไทยเพื่อเตรียมรับมือประชาคมอาเซียน ครั้งที่ ๕) เรื่อง พัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (RTR) หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมประเมินความพึงพอใจด้วยแบบประเมิน และติดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ด้วยแบบประเมินกับกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจงไม่ใช้ความน่าจะเป็น พิจารณาจากลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์

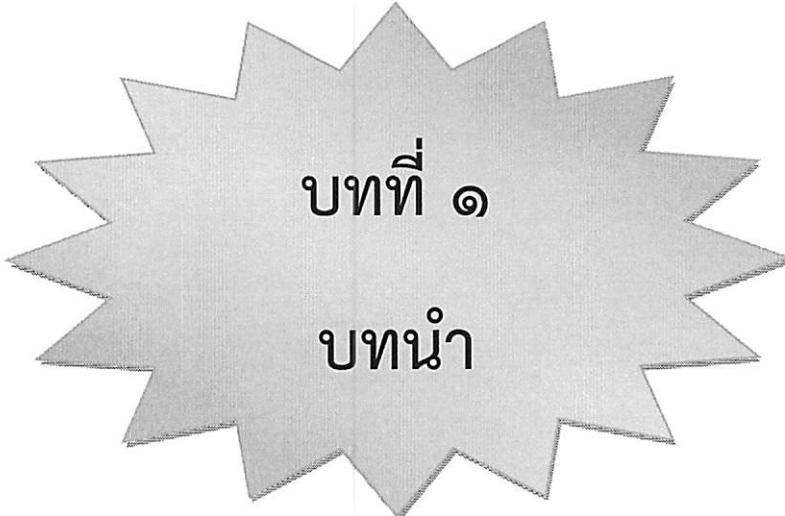
ผลการดำเนินงาน จากการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บุคลากรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก ด้านประโยชน์ต่อการนำไปใช้ปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้ง สถานที่จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สะอาด เป็นระเบียบ และมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดต่อการให้คำแนะนำและคุยกันซึ่งเหลือของเจ้าหน้าที่ หลังจากนั้นติดตามผลการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน มีผู้ตอบแบบประเมินจำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ (๔๔ คน) เพศชาย ๓ คน เพศหญิง ๓๕ คน สามารถนำความรู้/ทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้มาก ร้อยละ ๗๓.๖๙ รองลงมา มากที่สุด ร้อยละ ๒๑.๐๕ ความรู้/ทักษะ ที่ได้รับช่วยให้ปฏิบัติงานได้ดีขึ้น มาก ร้อยละ ๗๖.๓๒ และมีข้อผิดพลาดในการเขียนหนังสือราชการ หรือ รายงานการประชุม น้อย ร้อยละ ๖๔.๗๙ สามารถช่วยเหลือและแนะนำผู้ร่วมงานได้มาก ร้อยละ ๗๔.๙๕

สรุป ความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนรู้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น มีความมั่นใจ และมีข้อผิดพลาดในการทำงานลดลง

ข้อเสนอแนะ ควรพิจารณาเนื้อหาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้จริง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
บทคัดย่อ	
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมา	๒
วัตถุประสงค์	๓
ข้อจำกัดของการศึกษา	๓
ประโยชน์	๕
บทที่ ๒ บทหวานรรณกรรม	๖
ทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน	๗
กระบวนการจัดการความรู้	๗
กระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง	๘
เครื่องมือการจัดการความรู้	๙
การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง	๙
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการศึกษา	๑๔
บทที่ ๔ ผลการศึกษา	๑๖
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๓๐
บรรณานุกรม	๓๙
ภาคผนวก	๓๙
๑. โครงการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติสำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕	
๒. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป	
๓. แบบประเมิน ติดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้งาน	
๔. แบบประเมินความพึงพอใจ	

บทที่ ๑
บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมา

ตามพระราชบัญญัติการด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการที่ทุกส่วนราชการต้องปฏิบัติเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อประโยชน์สุขของประชาชน ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน เน้นประสิทธิผล ประสิทธิภาพ โดย กรมควบคุมโรคได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีการปรับเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มาเป็นเกณฑ์คุณภาพการบริการจัดการภาครัฐระดับพื้นฐานที่เรียกว่า Fundamental Level หรือเกณฑ์ FL โดยมุ่งเน้นให้ส่วนราชการดำเนินการปรับปรุงองค์กรตามแผนพัฒนาองค์กรที่ได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นกรอบการประเมิน ความสำเร็จของแผนพัฒนาองค์การ สู่ความเป็นเลิศขององค์กรภาครัฐ คือ ประชาชนได้รับการบริการ ดูแลอย่างทั่วถึงและมี ประสิทธิผล พัฒกิจที่ได้รับมอบหมายสามารถบรรลุได้อย่างมีประสิทธิผลการดำเนินการ ของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ สูง รวดเร็ว โปร่งใส การใช้จ่ายงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง คุ้มค่า ประเทศชาติ มีความมั่นคง และศักยภาพในการ แข่งขันที่สูงขึ้น

กรมควบคุมโรคได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๖ “การพัฒนาคุณภาพระบบบริหารจัดการองค์กรและบุคลากร ให้มีขีดสมรรถนะสูงได้มาตรฐานสากล” เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ โดยมีเป้าประสงค์เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีระบบบริหาร จัดการที่ได้มาตรฐานสากล และบุคลากรมีขีดสมรรถนะสูง มีจิตใจให้บริการ ดังนั้น สำนักโรคติดต่อทั่วไป จึงได้จัดทำ โครงการพัฒนาองค์กร เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน พัฒนาระบบบริหารจัดการมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยครอบคลุมการ ดำเนินงานด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พัฒนาศักยภาพ แผนปฏิบัติ ราชการและติดตามประเมินผล และพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อปรับปรุงคุณภาพและพัฒนาองค์กร ให้มี ประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ บรรลุเป้าหมายขององค์กร ต่อไป

สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดย ต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่าง ถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และ

ปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ร่วมกันโดยมีกระบวนการในการสร้างความรู้เพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เพื่อ

๑. พัฒนางานให้มีคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น

๒. พัฒนาคน คือพัฒนาผู้ปฏิบัติงาน

๓. พัฒนาฐานความรู้ขององค์กร

จากเหตุผลดังกล่าว จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์กรมควบคุมโรค ซึ่งได้มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดบอร์ดวิชาการ จัดทำ web page KM สำนัก ๗. เพื่อให้บุคลากร ได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ นี้ต้องทำการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และติดตามผลการนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปใช้ด้วยแบบประเมินตนเอง นำข้อมูลที่ได้รับมาพิจารณาแนวทางการให้ความรู้ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

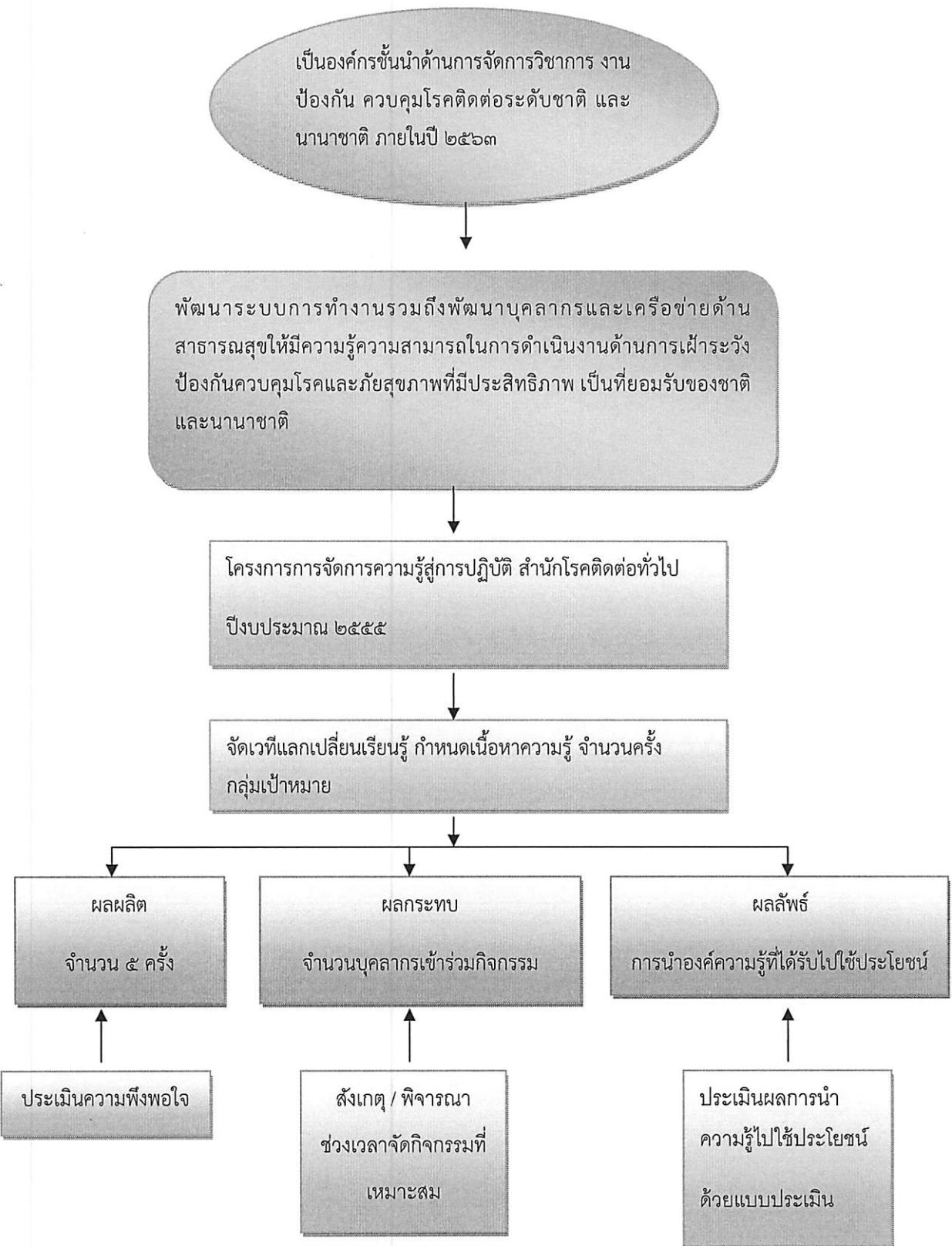
๑. เพื่อประเมินความพึงพอใจของบุคลากรต่อการเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

๒. เพื่อติดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้งาน

ข้อจำกัดของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินกับกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น พิจารณาจากลักษณะการปฏิบัติงานบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน

แผนภูมิภาพ : กรอบแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน

ประโยชน์

ทราบถึงบุคลากรได้มีการนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง และงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น มีข้อผิดพลาดลดลง และยังได้นำข้อมูลนี้ไปพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ต่อไป

บทที่ ๒

ทบทวนวรรณกรรม

บทที่ ๒

บททวนวรรณกรรม

การศึกษานี้ได้มีการบททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๑. ทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน (A Theory of Performance Evaluation)

องค์ทุกแห่งย่อมมีภาพของความสำเร็จเป็นของตนเอง การบริหารงานในองค์กรต่างมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่องค์กรปรารถนา ต้องประกอบด้วย กำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน ลงมือปฏิบัติ และติดตาม กำกับผลการปฏิบัติงาน สามารถนำไปสู่การพัฒนาได้แก่ การสร้างวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission)

ผลสำเร็จของการดำเนินงาน หรือผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย ผลผลิต (Outputs) ผลกระทบ (Impacts) ผลลัพธ์ (Outcomes)

กระบวนการประเมินผลการดำเนินงาน ควรประกอบด้วย การศึกษาวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการดำเนินงาน วิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลการดำเนินงาน และมีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาต่อไป

๒. กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process)

เป็นกระบวนการแบบหนึ่งที่จะช่วยให้องค์กรเข้าใจถึงขั้นตอนที่ทำให้เกิดกระบวนการจัดการความรู้ หรือ พัฒนาการของความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กร ประกอบด้วย ๗ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ การปั้นซึ่งความรู้ เช่นพิจารณา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย จำเป็นต้องรู้อะไรอีก มีความรู้อะไรบ้าง อยู่กับใคร อยู่ในรูปแบบใด

๒.๒ การสร้างและแสวงหาความรู้ เช่นการสร้างความรู้ แสวงหาความรู้จากภายนอก รักษาความรู้เก่า

๒.๓ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ เป็นการวางแผนสร้างความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้ อย่างเป็นระบบในอนาคต

๒.๔ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ เช่นปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้เป็นมาตรฐาน ใช้ภาษาเดียวกัน ปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์

๒.๕ การเข้าถึงความรู้ เป็นการให้ผู้ใช้ความรู้นั้นเข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้ง่ายและสะดวก เช่น ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ บอร์ดประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

๒.๖ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือการจัดการความรู้ เช่น เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ชุมชนนักปฏิบัติ ระบบพี่เลี้ยง ฯลฯ

๒.๗ การเรียนรู้ ควรทำให้การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของงาน เช่น เกิดระบบการเรียนรู้จาก สร้างองค์ความรู้ นำไปใช้ประโยชน์ ก่อประับการณ์ใหม่ และหมุนเวียนไปอย่างต่อเนื่อง

๓. กระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง (Change Management Process)

เป็นกรอบความคิดแบบหนึ่งเพื่อให้องค์กรที่ต้องการจัดการความรู้ภายในองค์กร ได้มุ่งเน้นถึงปัจจัย แวดล้อมภายในองค์กรที่จะมีผลกระทบต่อการจัดการความรู้ ประกอบด้วย ๖ องค์ประกอบ ดังนี้

๓.๑ การเตรียมการและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น กิจกรรมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากผู้บริหาร โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ทีม/หน่วยงานที่รับผิดชอบ มีระบบการติดตามและประเมินผล กำหนดปัจจัยแห่ง ความสำเร็จ

๓.๒ การสื่อสาร เช่น ผ่านช่องทางต่างๆ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ ป้ายประชาสัมพันธ์ ให้ทุกคน เข้าใจถึงสิ่งที่องค์กรจะทำ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับทุกคน แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างไร

๓.๓ กระบวนการและเครื่องมือ ช่วยให้การค้นหาเข้าถึงง่าย สะดวก ถ่ายทอด และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับลักษณะการทำงาน วัฒนธรรมองค์กร ขนาด ทรัพยากร ฯลฯ

๓.๔ การเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจและทราบนักถึงความสำคัญและหลักการของการจัดการความรู้ โดยพิจารณาถึง เนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย วิธีการ การประเมินและปรับปรุง

๓.๕ การยกย่องเชิดชูและให้รางวัล เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการมี ส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ

๔. เครื่องมือการจัดการความรู้ ประกอบด้วย

๔.๑ ชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice : CoP)

๔.๒ การศึกษาดูงานหน่วยงานที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice)

๔.๓ การทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR)

๔.๔ การเรียนรู้ร่วมกันหลังงานเสร็จ (Retrospect)

๔.๕ เรื่องเล่าเร้าพลัง (Storytelling)

๔.๖ การค้นหาสิ่งดีตอบด้วย หรือที่เรียกว่า (Appreciative Inquiring)

๔.๗ เวทีเสวนา (Dialogue)

๔.๘ เพื่อนช่วยเพื่อน (Pee Assist)

๔.๙ การเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (Action Learning)

๔.๑๐ การสอนงาน (Coaching)

๔.๑๑ การเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring)

๔.๑๒ การถอดบทเรียน (Lesson Learn)

๔.๑๓ เวทีกลุ่มเฉพาะ (Focus Group)

๔.๑๔ ตลาดนัดความรู้

๕. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากการเก็บข้อมูลกับประชากรทุกหน่วยอาจทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่สูงมากและบางครั้งเป็นเรื่องที่ต้องตัดสินใจภายในเวลาจำกัด การเลือกศึกษาเฉพาะบางส่วนของประชากรจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น เพื่อให้มีความเข้าใจในการเลือกตัวอย่าง จะขอนำเสนอความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความหมายของคำที่เกี่ยวข้อง

ประชากร (Population) หมายถึง สมาชิกทุกหน่วยของสิ่งที่สนใจศึกษา ซึ่งไม่ได้หมายถึงคนเพียงอย่างเดียว ประชากรอาจจะเป็นสิ่งของ เวลา สถานที่ ฯลฯ เช่นถ้าสนใจว่าความคิดเห็นของคนไทยที่มีต่อการเลือกตั้งประชากร คือคนไทยทุกคน หรือถ้าสนใจอายุการใช้งานของเครื่องคอมพิวเตอร์ยี่ห้อหนึ่ง ประชากรคือเครื่องคอมพิวเตอร์ยี่ห้อนั้นๆทุกเครื่อง แต่การเก็บข้อมูลกับประชากรทุกหน่วยอาจทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่สูงมากและบางครั้งเป็นเรื่องที่ต้องตัดสินใจภายในเวลาจำกัด การเลือกศึกษาเฉพาะบางส่วนของประชากรจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น เรียกว่ากลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) หมายถึง ส่วนหนึ่งของประชากรที่นำมาศึกษาซึ่งเป็นตัวแทนของประชากร การที่กลุ่มตัวอย่างจะเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรเพื่อการอ้างอิงไปยังประชากรอย่างน่าเชื่อถือได้นั้น จะต้องมีการเลือกตัวอย่างและขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องอาศัยสถิติเข้ามาช่วยในการสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling) หมายถึง กระบวนการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

ประเภทของการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ

๑. การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling)

เป็นการเลือกตัวอย่างโดยไม่คำนึงว่าตัวอย่างแต่ละหน่วยมีโอกาสถูกเลือกมากน้อยเท่าไร ทำให้ไม่ทราบความน่าจะเป็นที่แท้จริงน่าจะเป็นในประชากรจะถูกเลือก การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบนี้สามารถนำผลที่ได้ อ้างอิงไปยังประชากรได้ แต่มีความสะดวกและประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายมากกว่า ซึ่งสามารถทำได้หลายแบบ ดังนี้

๑.๑ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างจะเป็นครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้

๑.๒ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ quota (Quota sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดย คำนึงถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากร เช่น เมื่อต้องการกลุ่มตัวอย่าง ๑๐๐ คน ก็แบ่งเป็นเพศชาย ๕๐ คน หญิง ๕๐ คน แล้วก็เลือกแบบบังเอิญ คือเจอกิครก็เลือกจนครบตามจำนวนที่ต้องการ

๑.๓ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดย พิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงต้องอาศัยความรอบรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ของผู้ทำวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า Judgement sampling

๒. การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability sampling)

เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยสามารถกำหนดโอกาสที่ห่วงตัวอย่างแต่ละหน่วยถูกเลือก ทำให้ทราบความน่าจะเป็นที่แท้จริงน่าจะเป็นในประชากรจะถูกเลือก การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบนี้สามารถนำผลที่ได้อ้างอิงไปยังประชากรได้ สามารถทำได้หลายแบบ ดังนี้

๒.๑ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยถือว่าทุกหน่วย หรือทุกๆ สมาชิกในประชากรมีโอกาสจะถูกเลือกเท่าๆ กัน การสุ่มวิธีนี้จะต้องมีรายชื่อประชากรทั้งหมดและมีการให้เลขกำกับ วิธีการอาจใช้วิธีการจับสลากโดยทำรายชื่อประชากรทั้งหมด หรือใช้ตารางเลขสุ่มโดยมีเลขกำกับหน่วยรายชื่อทั้งหมดของประชากร

๒.๒ การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยมีรายชื่อของทุกหน่วยประชากรมาเรียงเป็นระบบตามบัญชีเรียงซึ่ง การสุ่มจะแบ่งประชากรออกเป็นช่วงๆ ที่เท่ากันอาจใช้ช่วงจาก สัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและประชากร และสุ่มประชากรหน่วยแรก ส่วนหน่วยต่อๆ ไปนับจากช่วงสัดส่วนที่ คำนวนไว้

๒.๓ การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแยกประชากรออกเป็น กลุ่มประชากรย่อยๆ หรือแบ่งเป็นชั้นภูมิก่อน โดยห่วงประชากรในแต่ละชั้นภูมิจะมีลักษณะเหมือนกัน (homogenous) และสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร

๒.๔ การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากร ออกตามพื้นที่โดยไม่จำเป็นต้องทำบัญชีรายชื่อของประชากร และสุ่มตัวอย่างประชากรจากพื้นที่ดังกล่าวตามจำนวนที่ ต้องการ และศึกษาทุกหน่วยประชากรในกลุ่มพื้นที่นั้นๆ หรือจะทำการสุ่มต่อเป็นลำดับชั้นมากกว่า ๑ ระดับ โดยอาจ แบ่งพื้นที่จากภาค เป็นจังหวัด จาก จังหวัดเป็นอำเภอ และเรียกว่าจังหวัดบ้าน

นอกจากนี้การสุ่มตัวอย่างยังสามารถเลือกสุ่มตัวอย่างผสานระหว่างแบบง่ายและแบบกลุ่มด้วยก็ได้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญอย่างมากในการวิจัยเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมีมากพอจะทำให้ผลงานวิจัยนั้นมีคุณค่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่าไรจึงจะเหมาะสมกับการวิจัยขึ้นอยู่กับการวิจัยว่าจะยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนมากน้อยเพียงใด จึงจะยอมรับได้ การหาขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตร ในกรณีต่างๆ ได้ดังนี้

๑. การประมาณค่าเฉลี่ยเลขคณิตของประชากร ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน e หน่วย ที่ระดับความเชื่อมั่น ($1 - \alpha$)%

๑.๑ ในกรณีที่ประชากรมีจำนวนไม่นับอน (Infinite population)

จาก

$$\frac{Z}{\sigma_x} = X - \mu$$

$$\sigma_x$$

$$\sigma_x = \sigma / \sqrt{n}$$

ทำให้ได้

$$n = \frac{Z^2 \sigma^2}{(X - \mu)^2}$$

ดังนั้น

$$n = \frac{Z^2 \sigma^2}{e^2}$$

e คือความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นหรือความแตกต่างระหว่าง $X - \mu$

ตัวอย่าง สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประกาศว่าโดยเฉลี่ยแล้วค่าใช้จ่ายต่อเดือนของครอบครัวขนาดกลางมีค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑,๒๐๐ บาท ถ้าต้องการประมาณค่าใช้จ่ายของครอบครัวขนาดกลาง โดยยอมให้แตกต่างจากค่าใช้จ่ายที่แท้จริง ๕๐ บาทที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % จะต้องเลือกตัวอย่างครอบครัวขนาดกลางมากี่ครอบครัว

$$\sigma = 1,200 \quad e = 50 \quad Z = 1.96$$

$$n = \frac{Z^2 \sigma^2}{e^2}$$

$$\begin{aligned} \text{ขนาดตัวอย่าง}(n) &= \frac{(1.96)^2 (1200)^2}{50^2} \\ &= 244.76 \end{aligned}$$

จะต้องเลือกตัวอย่างครอบครัวมา ๒๔๓ คน ครอบครัว

๑.๒ ในกรณีที่ประชากรมีจำนวนแน่นอน (Finite population) Yamane (๑๙๗๓)

ได้คิดสูตรที่ใช้ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

e คือความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นในรูปของสัดส่วน

ตัวอย่าง ถ้าประชากรที่ศึกษามี ๑,๘๐๐ คน และต้องการให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ ๕ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างควรเป็นเท่าไร ที่ใช้ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ $n = \frac{N}{1+Ne^2}$

$$= \frac{1,800}{1+1,800(0.05)^2} = 327$$

จะต้องเลือกตัวอย่าง ๓๒๗ คน

๒. การประมาณค่าสัดส่วนของประชากร(π) ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน $e\%$ ที่ระดับความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)\%$

๒.๑ ในกรณีที่ทราบค่า π

$$\text{จาก } Z = \frac{P - \pi}{\sigma_p}$$

$$\sigma_p = \frac{\pi(1-\pi)}{n}$$

$$\text{ดังนั้น } n = \frac{Z^2 \pi (1-\pi)}{e^2}$$

ตัวอย่าง ถ้าต้องการประมาณค่าสัดส่วนของคน吸烟. ที่มีบ้านเป็นของตนเองในปัจจุบันให้ผิดพลาดไม่เกิน ๓ % ด้วยระดับความเชื่อมั่น ๙๐ % ควรสุ่มตัวอย่างคนในกทม. มากี่คน ถ้าทราบว่าเปอร์เซ็นต์ของคนที่มีบ้านเป็นของตนเองเมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมา เท่ากับ ๖๐%

$$\begin{aligned} \pi &= .60 & 1 - \pi &= 1 - 0.6 = 0.4 \\ e &= 0.03 & Z &= 1.645 (\text{ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ } 90\%) \\ n &= \frac{Z^2 \pi (1-\pi)}{e^2} \\ &= \frac{(1.645)^2 \cdot 0.60 \cdot 0.4}{(0.03)^2} = 721.6 \end{aligned}$$

ดังนั้นควรสุ่มตัวอย่างคนในกทม. = ๗๒๑ คน

ในกรณีที่ไม่ทราบค่า π Yamane ให้หาค่า $\pi(1-\pi)$ ดังนี้

$\pi(1-\pi)$ จะมีค่ามากที่สุดเมื่อ $\pi = \frac{1}{2}$ คือ $\pi(1-\pi) = 1/4$

$$\text{ดังนั้น } n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

ตัวอย่าง ในการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ที่มีต่อวิชาชีพครู ถ้าต้องการให้เกิดความผิดพลาด ๒% ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๐% ควรสอบถามนิสิตคณะครุศาสตร์กี่คน

$$\begin{aligned}
 e &= 0.02 & Z &= 1.96 \\
 n &= \frac{Z^2}{e^2} \\
 &= \frac{(1.96)^2}{(0.02)^2} & = 1616.264
 \end{aligned}$$

จะต้องสอบถามจากนิสิต ๑๖๑๗ คน

ในปัจจุบัน นักวิชาการได้พยายามห่วยผู้วิจัยโดยทำตารางสำเร็จรูปในการประมาณจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถประมาณจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้จากตารางทันที โดยไม่ต้องใช้สูตรในการคำนวณ ดังตารางการสุ่มตัวอย่างในตารางที่ ก.๑ และ ก.๒ (ศิริชัย กาญจนวاسي และคณะ, ๒๕๓๕)

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วนิชย์บัญชา. ๒๕๔๒. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- นงนุช ภัตราคร. ๒๕๓๘. สถิติการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุริยาสาสน์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ๒๕๔๐. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และปักเจริญผล.
- ศิริชัย กาญจนวاسي, ดิเรก ศรีสุโข และทวีวรรณ ปิตยานนท์. ๒๕๓๕. การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cohen ,L.,and Manion,L. ๑๙๘๗. Research Method in Education. ๓rd.Ed.London:Routledge.

บทที่ ๓
วิธีการ
ดำเนินการศึกษา

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการศึกษา

ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑. จัดทำโครงการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ สำนักprocติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ และผ่านการอนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักprocติดต่อทั่วไป เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

๒. ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ของสำนักprocติดต่อทั่วไป โดยมีผู้อำนวยการสำนักฯ หัวหน้ากลุ่มต่างๆ เป็นที่ปรึกษา งานจัดการความรู้ กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กรเป็นเลขานุการ มีตัวแทนทุกกลุ่มร่วมเป็นคณะกรรมการ และจัดประชุมปรึกษา หารือคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินงาน

๓. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือ บุคลากรทุกระดับของสำนักprocติดต่อทั่วไปที่สนใจ แต่ได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะประเมินโดยการสุ่มตัวอย่างที่มีการปฏิบัติงานสอดคล้องกับเนื้อหาที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling)

๔. วัสดุและวิธีการใช้ในการศึกษา มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (บทที่ ๒ ทบทวนวรรณกรรม) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เป็นร้อยละ หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ประเมินความพึงพอใจ และติดตามการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ในการปฏิบัติงานด้วยแบบประเมิน

๕. การรวบรวมข้อมูล โดยรวบรวมแบบประเมินความพึงพอใจหลังเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสานกลุ่มต่างๆ ภายในสำนักprocติดต่อทั่วไป เพื่อขอความร่วมให้บุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง การเขียนหนังสือราชการและรายงานการประชุม ตอบแบบประเมิน นำส่งกลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร

๖. ระยะเวลาในการศึกษา

๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

๗. งบประมาณที่ใช้

งบประมาณสำนักprocติดต่อทั่วไป วงเงิน ๒๑๔,๐๐๐ บาท (สองแสนหนึ่งหมื่นสี่พันบาทถ้วน)

๘. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์ โดยการนำข้อมูลมาแจกแจง และวิเคราะห์ เป็นร้อยละ

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

ผลการดำเนินงาน

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบ การเสวนา การสัมมนา การแล่ปะประสบการณ์จากการศึกษาดูงานที่ต่างประเทศ และตลาดนัดความรู้ จำนวน ๕ ครั้ง เน้นเนื้หาที่สามารถปรับใช้กับภารกิจประจำได้ และทำการประเมินผลหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมด้วยแบบประเมินความพึงพอใจ รายละเอียดการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนี้

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕

วันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๑๐.๐๐-๑๖.๐๐ น.

หน้าสิพท์ อาคาร ๕ ชั้น ๕ สำนักโรคติดต่อทั่วไป

รูปแบบการจัด : เปิด GCD K mart (ตลาดนัดความรู้สำนักโรคติดต่อทั่วไป)

OGOP (one group one product) หนึ่งกลุ่ม หนึ่งผลิตภัณฑ์

๑.ร้าน ปลาทูอาเจียน	การสนับสนุนภาษาอังกฤษทางโทรศัพท์	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร
๒.ร้าน แซ่บสะอื้น	ทางเดินยุทธศาสตร์โรคติดต่อทางอาหาร และน้ำ	กลุ่มโรคติดต่อทางอาหารและน้ำ
๓.ร้าน อิมมูน อินชัวรันส์	ชุดความรู้ ศูนย์เด็กเล็กปลอดโรค และน้ำ	กลุ่มโรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน และโรคติดเชื้อเฉียบพลันของระบบหายใจในเด็ก
๔.ร้าน อุ้งเท้า	ชุดความรู้ โรคพิษสุนัขบ้า	กลุ่มโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน
๕.ร้าน เจ้าป้า ตราเวล	คู่มือโรคติดต่อระหว่างประเทศ	กลุ่มโรคติดต่อระหว่างประเทศ
๖.ร้าน สามชื่อเล็กทรอนิกส์ e-learning ศูนย์เด็กเล็กปลอดโรค		กลุ่มสื่อสารสาธารณะและภาครีฯ
๗.ร้าน ธุรการต์เครื่องเขียน หนังสือราชการและจัดซื้อจัดจ้าง		กลุ่มบริหารทั่วไป

๙.ร้าน GCD Bank	ระเบียบ ฯลฯ การเบิกจ่ายที่ครัวรู้	กลุ่มบริหารทั่วไป
๙.ร้าน ER Service	การดำเนินงานตอบโต้ภาวะอุทกภัยปี ๕๕ ด้านการประสานสังการ	กลุ่มปฏิบัติการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินฯ
๑๐.ร้าน ศูนย์แพทย์อินเตอร์ มาตรการภาคลังโปลิโอลและหัด		ศูนย์ประสานงานโครงการภาคลังฯ
๑๑.ร้าน มันเทคโนโลยี	การติดตั้งโปรแกรม FreeWare	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร
๑๒.ร้าน ตีก ๖ ฟาร์มา	การดำเนินงานตอบโต้ภาวะอุทกภัยปี ๕๕ ด้าน Logistic	กลุ่มบริหารเวชภัณฑ์

ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : จำนวน ๘๙ คน

๑.กลุ่ม / ศูนย์ / ด้าน สำนักโรคติดต่อทั่วไป จำนวน ๘๘ คน

๒.กองการเจ้าหน้าที่ กรมควบคุมโรค จำนวน ๒ คน

๓.สำนักงานเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ จำนวน ๑ คน

ผลการดำเนินงาน :

จำนวนผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งหมด ๘๙ คน ส่วนแบบประเมินความพึงพอใจจำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๖๕ มีความพึงพอใจด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ อย่างเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด จำนวน ๔๖ คน ร้อยละ ๕๗.๗๗ (จาก ๘๘ คน) รองลงมาการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าก่อนการจัดกิจกรรมมากที่สุด จำนวน ๓๙ คน ร้อยละ ๔๕.๓๒ และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม จำนวน ๒๘ คน ร้อยละ ๓๑.๘๒ ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่มีความสุภาพ และเป็นมิตรมากที่สุด จำนวน ๕๕ คน ร้อยละ ๖๒.๕๐ รองลงมาการให้คำแนะนำ และ coy ช่วยเหลือ จำนวน ๔๑ คน ร้อยละ ๕๗.๕๕ ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องดื่มน้ำมากที่สุด จำนวน ๓๘ คน ร้อยละ ๔๓.๑๙ รองลงมาสถานที่สะอาด เป็นระเบียบ จำนวน ๓๗ คน ร้อยละ ๔๒.๐๕

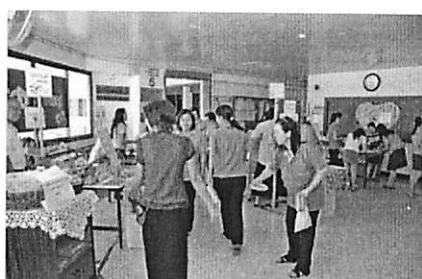
สรุป :

การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบตลาดนัดความรู้ให้แต่ละกลุ่มน้ำผลงานหรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เล่าสู่กันฟัง บุคลากรทุกระดับมีความสนใจมากนีองจากได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอ เป็นการส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคลากร เพราะได้ทั้งความรู้และความบันเทิง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	แนวทางการปรับปรุง
๑. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมน้อยไป	๑. ปรับเพิ่มจำนวนชั่วโมงในการจัดกิจกรรมเป็น ๓-๔ ชั่วโมง
๒. สถานที่จัดเล็ก คับแคบ	๒. สำรวจผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อน ถ้าเข้าร่วมกิจกรรมต้องแต่งตัว ๕๐ คน ขึ้นไป จัดที่ลานอาคาร ๑ ชั้น ๑ ตึกกรมควบคุมโรค

ภาพบรรยากาศ

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕

วันพุธที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมสำนักโรคติดต่อทั่วไป อาคาร ๕ ชั้น ๕

รูปแบบการจัด : สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การเขียนหนังสือราชการและรายงานการประชุม

ผู้ดำเนินการสัมมนา

๑.คุณบางลักษณ์ สุทธิ	นักทรัพยากรบคคล	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร
๒.คุณสุราสินี พลเศษย์	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ	กลุ่มบริหารทั่วไป
๓.คุณชนกุนช์ สุขโต	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน	กลุ่มบริหารทั่วไป

ผู้เข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : จำนวน ๔๕ คน

กลุ่ม / ศูนย์ / ด่าน สำนักโรคติดต่อทั่วไป ประกอบด้วยนักวิชาการสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ

ผลการดำเนินงาน :

จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งหมด ๔๕ คน ประเมินความพึงพอใจด้วยแบบสอบถามหลังการเข้าร่วมกิจกรรม มีความพึงพอใจรูปแบบการจัดกิจกรรมที่นำเสนอ อย่างเข้าร่วมกิจกรรม ปานกลางมาก และมากที่สุด ร้อยละ ๓๗.๘๓ , ๓๔.๔๔ และ ๒๗.๕๙ เรียงตามลำดับ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มาก ร้อยละ ๓๗.๘๓ ปานกลาง ร้อยละ ๒๗.๔๔ มากที่สุด ร้อยละ ๒๔.๑๔ และน้อยร้อยละ ๓.๔๕

สรุป :

การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบการสัมมนา บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานนานาสามารถให้ความรู้ได้ดีและมีประโยชน์ต่อบุคลากรที่มาปฏิบัติงานใหม่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	แนวทางการปรับปรุง
เอกสารประกอบการสัมมนาอยู่ไป ไม่มีตัวอย่างให้ศึกษา	บุคลากรงานธุรการกลุ่มบริหารทั่วไป และผู้ดำเนินการสัมมนารวบรวมความรู้ที่ได้รับจากการสัมมนา และระเบียบการเขียนหนังสือราชการที่ถูกต้องของกรมควบคุมโรค จัดทำเป็นเล่มและแจ้งเวียนทุกกลุ่ม

ภาพบรรยากาศ

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕

วันพุธสุดที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๗.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมสำนักโรคติดต่อทั่วไป อาคาร ๕ ชั้น ๕

รูปแบบการจัด : เสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง สินามิที่ญี่ปุ่น : จากวันนั้นถึงวันนี้

ผู้ดำเนินการเสวนา

๑.คุณวิไลวรรณ บริสุทธิ์ นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ กลุ่มบริหารทั่วไป

๒.คุณศิริรัตน์ เตชะธรัช เกสัชกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มบริหารเวชภัณฑ์

๓.คุณพรพิทักษ์ พันธ์หล้า นายสัตวแพทย์ชำนาญการ กลุ่มปฏิบัติการเตรียมพร้อมตอบโภ

ผู้เข้าร่วมเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : จำนวน ๓๐ คน

กลุ่ม / ศูนย์ / ด่าน สำนักโรคติดต่อทั่วไป ประกอบด้วยนักวิชาการสาธารณสุข สัตวแพทย์ เกสัชกร และเจ้าหน้าที่อื่นๆ

ผลการดำเนินงาน :

จำนวนผู้เข้าร่วมเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งหมด ๓๐ คน ประเมินความพึงพอใจด้วยแบบสอบถามหลังการเข้าร่วมกิจกรรม มีความพึงพอใจรูปแบบการจัดกิจกรรมที่นำเสนอ ใจ อย่างเข้าร่วมกิจกรรมมาก ร้อยละ ๔๕ และมากที่สุด ร้อยละ ๕๕ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มาก ร้อยละ ๖๐

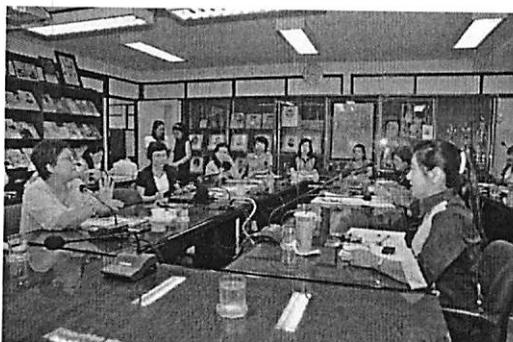
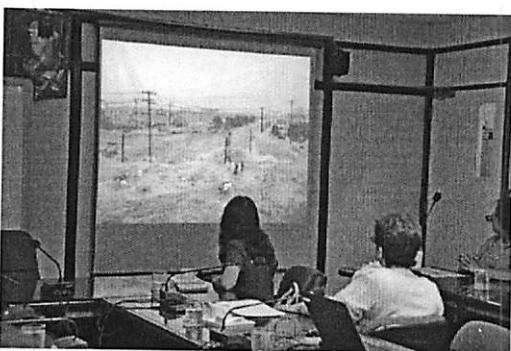
สรุป :

การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบการเสวนาเล่าประสบการณ์ โดยบุคลากรได้ไปศึกษาดูงานแล้วนำเทคนิค แนวคิดต่างๆ ในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินภัยพิบัติทางธรรมชาติ มาร่วมแลกเปลี่ยนกัน และยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสำนักโรคติดต่อทั่วไป ใน การดำเนินงานด้านปฏิบัติการเตรียมพร้อมตอบโต้ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข และภัยพิบัติ

ข้อเสนอแนะ :

ไม่มี

ภาพบรรยายการค

เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕

วันพุธที่สุดที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

ณ ห้องแซฟไฟร์ ๒๐๔ ศูนย์การประชุมอิมแพค พอร์ม เมืองทองธานี

รูปแบบการจัด : สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง IHR ๒๐๐๕ กฎหมายมีอะไรที่ประเทศไทย : ความพร้อมประเทศไทยเพื่อเตรียมรับมือประชาคมอาเซียน

วิทยากรการสัมมนา

๑. นายแพทย์ภาสกร อัครเสวี	ผู้อำนวยการสำนักระบบทิวทัศน์ กรมควบคุมโรค
๒. ดร.บุษราวรรณ ศรีวรรณ	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๓. นายแพทย์สรายุทธ อุตตมวงศ์	ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๗ อุบลราชธานี
กรมควบคุมโรค
๔. นายแพทย์ไอกาส การย์กิวนพงศ์	ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค

ผู้เข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ : จำนวน ๑๙๕ คน

ประกอบด้วยนักวิชาการสาธารณสุข 医師 สัตวแพทย์ เภสัชกร พยาบาล ภายในและภายนอกกรมควบคุมโรค
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ อาสาสมัครสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่อื่นๆ

ผลการดำเนินงาน :

จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งหมด ๑๙๕ คน ประเมินความพึงพอใจด้วยแบบสอบถามหลังการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๗๓ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาในการสัมมนาน้อย ร้อยละ ๑๖.๓๐ หลังการสัมมนามีความรู้ความเข้าใจมาก ร้อยละ ๖๒.๓๒ รองลงมาปานกลาง ร้อยละ ๒๓.๔๒ และได้รับประโยชน์จากการเนื้อหาในการสัมมนาวิชาการมาก ร้อยละ ๖๗.๓๙

สรุป :

การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบการสัมมนา โดยทีมวิทยากรที่มีประสบการณ์จากการปฏิบัติงาน และเชี่ยวชาญเรื่อง กฎหมายมีอะไรที่ประเทศไทย ทั้งด้านนโยบาย ห้องปฏิบัติการ และในพื้นที่ติดชายแดนระหว่าง

ประเทศไทยร่วมแลกเปลี่ยนกัน ทำให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาสามารถนำประสบการณ์ในการดำเนินงานเตรียมความประเทศให้ไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามบทบาทภารกิจของหน่วยงาน

สิ่งที่ได้รับจากการสัมมนา

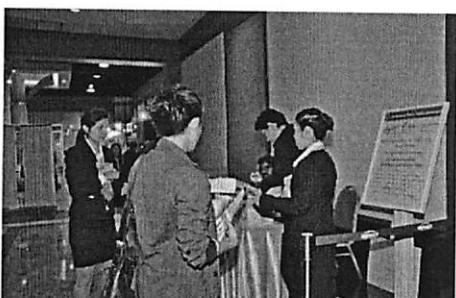
ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความรู้เรื่อง IHR (กฎหมายมั่นคงระหว่างประเทศ) เพิ่มมากขึ้นทุกด้านได้แก่ นโยบาย ยุทธศาสตร์ ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ และความพร้อมของประเทศไทยทุกระดับ (ระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับชุมชน) ใน การพัฒนาศักยภาพหลัก ๘ ด้านเพื่อรับความเสี่ยงด้านสาธารณสุขทุกรสีเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อเสนอแนะ :

๑. ควรจัดประชุมให้ความรู้เรื่อง IHR (กฎหมายมั่นคงระหว่างประเทศ) แก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ในพื้นที่จังหวัดชายแดน

๒. เอกสารประกอบการบรรยายน้อยเกินไป

ภาพบรรยากาศ

ເວົ້າແລກເປົ່າຍນເຮືອນຽ້ວ

ຄຮ້າທີ ۵/ໝໍ້ວິຊາ

ວັນສຸກ່າທີ ۳۱ ຕີ່ຫາກມ ۲۵۵۵ ເວລາ ۰۹.۳۰ - ۱۱.۰۰ ນ.

ณ ທ່ອງປະຊຸມສໍານັກໂຄຕິດຕ່ອທ່າໄປ ອາຄາຣ ៥ ຂັ້ນ ៥

ຮູບແບບການຈັດ : ເສວນາແລກເປົ່າຍນເຮືອນຽ້ວ ເຊິ່ງ ພັດນາງານປະຈຳສູງຈານວິຈັຍ RTR

ຜູ້ດຳເນີນການເສວນາ

ຄຸນກໍລຸງຍາຮັດນີ້ ພຶ້ງປະຢູຣ ນັກວິຊາການສາຫະຮັນສຸຂປະກິບຕິກາຣ ກລຸ່ມຍຸທສາສົກ ແລະ ພັດນາອອກຄົກ

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເສວນາແລກເປົ່າຍນເຮືອນຽ້ວ : ຈຳນວນ ២១ ດາວ

ກລຸ່ມ / ສູນຍ / ດ່ານ ສໍານັກໂຄຕິດຕ່ອທ່າໄປ ປະກອບດ້ວຍນັກວິຊາການສາຫະຮັນສຸຂ ສັດວະພາຍ ເກສັ້ນກຣ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນໆ

ຜົກການດຳເນີນງານ :

ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເສວນາແລກເປົ່າຍນເຮືອນຽ້ວທັງໝົດ ២១ ດາວ ປະເມີນຄວາມພຶ້ງພອໃຈດ້ວຍແບບສອບຄາມໜັກການເຂົ້າຮ່ວມກິຈกรรม ມີຄວາມພຶ້ງພອໃຈຮູບແບບການຈັດກິຈกรรมທີ່ນ່າສົນໃຈ ອາຍາກເຂົ້າຮ່ວມກິຈกรรมມາກ ຮ້ອຍລະ ៧.៣ ແລະ ມາກ ທີ່ສຸດ ຮ້ອຍລະ ២៨.៥៧ ສາມາດນຳຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການແລກເປົ່າຍນເຮືອນຽ້ວປີປະຍຸກຕິໃຫ້ໃນການປະກິບຕິການໄດ້ມາກ ຮ້ອຍລະ ៥.១៥ ແລະ ມາກທີ່ສຸດ ຮ້ອຍລະ ៥៥.៥៦

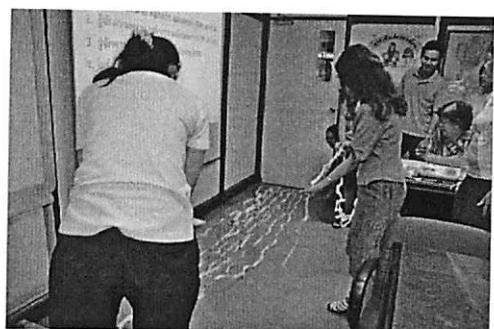
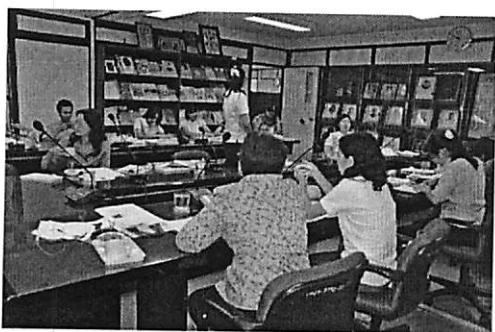
ສຽງ :

ການຈັດກິຈกรรมແລກເປົ່າຍນເຮືອນຽ້ວໃນຮູບແບບການເສວນາ ໂດຍບຸຄລາກໄດ້ເຂົ້າຮັບກາຮອບຮມ ມາຄ່າຍຫອດເຖົກນີ້ ວິທີການພັດນາງານປະຈຳສູງຈານວິຈັຍ ນອກຈາກນີ້ຢັ້ງໃຫ້ບຸຄລາກທີ່ເຄີຍທໍາ RTR ຈາກງານປະຈຳ ມາເລ່າປະສບກາຮົມ ຄວາມສໍາເຮົຈທີ່ໄດ້ສາມາດນຳນາພັດນາງານປະຈຳໃຫ້ດີ້ຂຶ້ນ

ຂໍ້ເສນອແນະ :

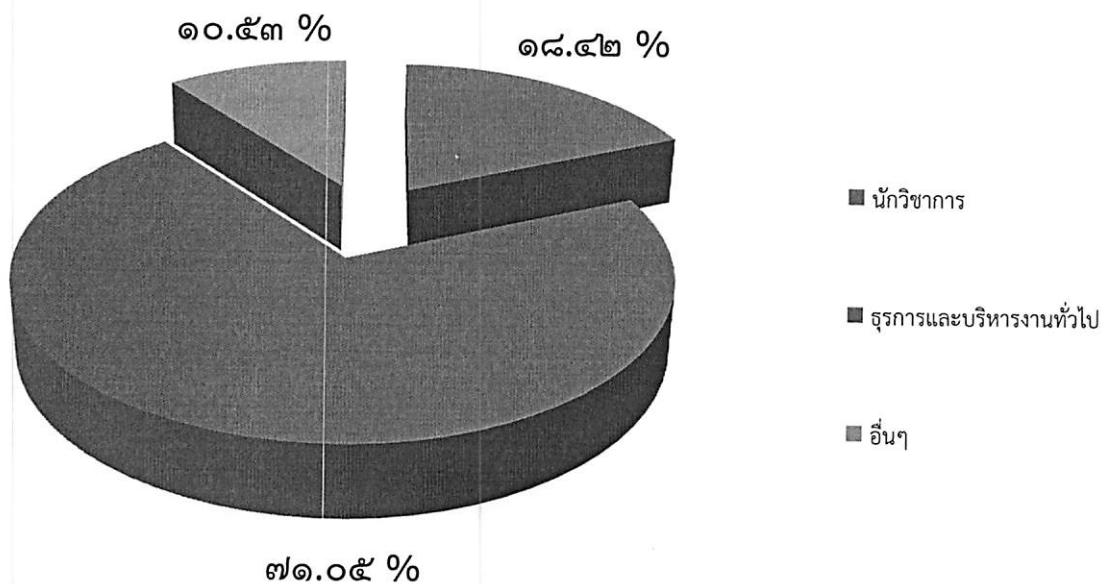
ສໍານັກໆ ຄວາມຝາກກະຕຸນ ສົ່ງເສີມບຸຄລາກໃໝ່ກຳກັນ ເພື່ອພັດນາຄຸນກາພຂອງງານ ແລະ ຈັດເວົ້າແລກເປົ່າຍນເຮືອນຽ້ວຈຶ່ງກັນແລະກັນຂອງບຸຄລາກບ່ອຍໆ

ภาพบรรยายการ

มีการติดตามผลการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ พิจารณาสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็นคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีการทำงานประจำลักษณะงานสอดคล้องกับเนื้อหาด้วยแบบประเมินฯ จำนวนทั้งหมด ๔๕ คน ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในเรื่องดังกล่าวประเมินตนเอง มีผู้ส่งแบบประเมินกลับจำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๘๙ เพศชาย ๓ คน เพศหญิง ๓๕ คน กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมเป็นอันดับแรกคือนักจัดการงานทั่วไป เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เจ้าพนักงานงานธุรการ ร้อยละ ๗๑.๐๕ (๒๗ คน) รองลงมา นักวิชาการสาธารณสุข ร้อยละ ๑๙.๔๒ (๗ คน) และอื่นๆ ร้อยละ ๑๐.๕๓ (๔ คน) ดังแผนภูมิวัดผลแสดงสัดส่วนร้อยละลักษณะงานที่ปฏิบัติ

แผนภูมิ : สัดส่วนร้อยละลักษณะงานที่ปฏิบัติ

ตาราง เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	มากที่สุด (คน)	มาก (คน)	น้อย (คน)
๑.ท่านสามารถนำความรู้/ทักษะ ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้	๙	๒๙	๒
๒.ความรู้/ทักษะ ที่ท่านได้รับ ช่วยให้ท่านปฏิบัติงานได้ดีขึ้น	๗	๒๙	๒
๓.ท่านมีข้อผิดพลาดในการเขียนหนังสือราชการ หรือ รายงาน การประชุม	๐	๑๓	๒๕
๔.ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือ แนะนำผู้ร่วมงานได้	๓	๓๐	๕

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแกลเลี่ยนเรียนรู้ สามารถนำความรู้/ทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้ มาก
ร้อยละ ๗๓.๖๘ (จากจำนวน ๓๙ คน) รองลงมา มากที่สุด ร้อยละ ๒๑.๐๕ และน้อย ร้อยละ ๕.๒๖ ความรู้/ทักษะที่
ท่านได้รับ ช่วยให้ท่านปฏิบัติงานได้ดีขึ้น มาก ร้อยละ ๗๖.๓๒ มากที่สุด ร้อยละ ๗๙.๔๒ และน้อย ร้อยละ ๕.๒๖ มี
ข้อผิดพลาดในการเขียนหนังสือราชการ หรือ รายงานการประชุม น้อย ร้อยละ ๖๕.๗๙ ผิดพลาดมาก ร้อยละ ๓๔.๒๑
นอกจากนี้สามารถช่วยเหลือและแนะนำผู้ร่วมงานได้ มาก ร้อยละ ๗๔.๙๕ มากที่สุด ร้อยละ ๗.๘๙ น้อย ร้อยละ
๓๓.๑๖

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๑. สรุป

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยจากการประจำ (Routine to Research : R_TR) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการเข้าร่วมเรียนรู้ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ และเพื่อติดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้งาน ประชากรคือบุคลากรทุกระดับของสำนักโรคติดต่อทั่วไป ทำการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น พิจารณาจากลักษณะการปฏิบัติงานประจำที่สอดคล้องกับเนื้อหา แล้วให้ประเมินตนเองด้วยแบบประเมิน วิธีที่ใช้ในการศึกษามีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงานวัดทั้ง ผลผลิต ผลกระทบ และผลลัพธ์ นอกจากนี้ยังได้ทบทวนความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดการความรู้ กระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง เครื่องมือการจัดการความรู้ และการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลมาแจกแจง วิเคราะห์เป็นร้อยละ ผลจากการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป บุคลากรได้มีการนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง และงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น มีข้อผิดพลาดลดลง และยังได้นำข้อมูลนี้ไปพิจารณาคัดเลือกเนื้อหานำมาใช้ในการในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖

๒. อภิปรายผล

จากการศึกษานี้พบว่า

ผลผลิตที่ได้คือ ได้มีการจัดกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้จำนวน ๕ ครั้ง เกิดองค์ความรู้จากการแบ่งปันแลกเปลี่ยน มีทั้งความรู้ที่ได้ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) และความรู้ที่ได้จาก หนังสือ เอกสาร (Explicit Knowledge)

ผลกระทบ บุคลากรที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ยังมีปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนบุคลากรทั้งหมดประมาณ สองร้อยกว่าท่าน ต้องมีการกระตุ้น และประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมฯ

ผลลัพธ์ เกิดองค์ความรู้ใหม่จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีการนำไปประยุกต์ใช้กับงานประจำได้ เกิดความมั่นใจในการทำงานเพิ่มมากขึ้น

๓. ข้อเสนอแนะ

ควรพิจารณาเนื้อหาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้จริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ดร.วรกัธร์ ภู่เจริญ. “การบริหารความรู้” องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้. พิมพ์ครั้งที่ ๑ .กรุงเทพฯ : บริษัทอريยชนจำกัด, ๒๕๔๘.

ดร.วรกัธร์ ภู่เจริญ. “เทคนิคการเปลี่ยนความรู้แบบ Tacit ”เปเป็น Explicit” องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้. พิมพ์ครั้งที่ ๑ .กรุงเทพฯ : บริษัทอريยชนจำกัด, ๒๕๔๘.

สำนักจัดการความรู้ คู่มือการจัดการความรู้ กรมควบคุมโรค. ปี ๒๕๔๕.

ศิริชัย กาญจนวاسي. “ทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน” ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา, ๒๕๔๕.

ลีบคันจาก <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~jaimorn/re6.htm> เรื่อง การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง, ๒๕๔๕.

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

กลุ่มนิหารพัฒนา	2267
วันที่ 21 พฤษภาคม	9.15 น.
เวลา

ส่วนราชการ กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร โทร. ๐.๒๕๖๐.๓๑๗๔
ที่ สธ ๐๔๒๒.๖/ ๔๙๙ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุมัติโครงการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๔

เรียน ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป

ตามที่กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินงานในโครงการพัฒนาและยกระดับระบบบริหารจัดการองค์กรและศักยภาพเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีขีดสมรรถนะสูงได้มาตรฐานสากล นั้น

ในการนี้ กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร ได้จัดทำโครงการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เพื่อดำเนินการในกิจกรรมที่ ๔ การจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ และการพัฒนาระบบทекโนโลยีสารสนเทศ ของโครงการพัฒนาและยกระดับระบบบริหารจัดการองค์กร และศักยภาพเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีขีดสมรรถนะสูง ได้มาตรฐานสากล รายละเอียดโครงการตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามอนุมัติโครงการดังกล่าวต่อไปด้วย
จะเป็นพระคุณ

โดยท่าน วิมลรัตน์
วิมลรัตน์

(นางโศภารรณ วิมลรัตน์)
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร

อนุมัติ
ออก ณ วันที่

(นายโภก พัฒนาวงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป

21 พฤษภาคม 2554

๑. ชื่อโครงการ : โครงการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

๒. ยุทธศาสตร์ : ๖ การพัฒนาคุณภาพระบบการบริหารจัดการองค์กรตามมาตรฐาน สาขากล และประเมิน ตรวจสอบได้

๓. ผลผลิตย่อยของโครงการ : ๒.๒.๓ การพัฒนาคุณภาพองค์กร

๔. หลักการและเหตุผล :

สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ร่วมกันโดยมีกระบวนการในการสรรหาความรู้เพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เพื่อ

๑. พัฒนางานให้มีคุณภาพและผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

๒. พัฒนาคน คือพัฒนาผู้ปฏิบัติงาน

๓. พัฒนาฐานความรู้ขององค์กร

จากเหตุผลดังกล่าว จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ กรมควบคุมโรค ซึ่งได้มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดบอร์ดวิชาการ จัดทำ web page KM สำนักโรคติดต่อทั่วไป เพื่อให้บุคลากร ได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ นี้ต้องทำการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงจัดทำ “โครงการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ สำนักโรคติดต่อทั่วไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕”

๕. วัตถุประสงค์ :

๑. เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์กรมควบคุมโรค และตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ มิติ ที่ ๔ ด้านการพัฒนาองค์กร

๒. เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสำนักโรคติดต่อทั่วไป ซึ่งจะจัดกระจายอยู่ในทั่วบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ

๓. เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสำนักโรคติดต่อทั่วไป

๖. ผลผลิตและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ :

ผลผลิต :

๑. ได้ ๓ องค์ความรู้ที่จำเป็นของสำนักโรคติดต่อทั่วไป ที่สนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์กรมควบคุมโรค

๒. มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ภายในสำนักโรคติดต่อทั่วไป อย่างน้อย ๔ ครั้ง

๓. นำองค์ความรู้ที่จำเป็นของสำนักโรคติดต่อทั่วไป เสนอในตลาดนัดความรู้ ๑ ครั้ง

๔. จัดบอร์ดวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

๕. ตั้งกระหุ้นเกี่ยวกับวิชาการ หรือ โรคติดต่อที่กำลังระบาด อย่างน้อย ๑ เรื่อง

๖. สรุปบทเรียน ๑ ครั้ง

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ :

ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป (๕ ระดับ)

๗. วิธีดำเนินงาน :

- ๑.จัดทำโครงการ
- ๒.ประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักrocติดต่อทั่วไป
- ๓.ดำเนินงานตามแผน
- ๔.สรุปผลการดำเนินงาน

๘. กิจกรรม / แผนการดำเนินงาน

รายการ	ระบุ หน่วยนับ ปริมาณงาน	แผนการดำเนินงาน											
		ไตรมาสที่ ๑			ไตรมาสที่ ๒			ไตรมาสที่ ๓			ไตรมาสที่ ๔		
		ตค ๕๕	พย ๕๕	ธค ๕๕	มค ๕๕	กพ ๕๕	มีค ๕๕	เมย ๕๕	พค ๕๕	มิย ๕๕	กค ๕๕	สค ๕๕	กย ๕๕
๑.รับการถ่ายทอดจากกองแผนงาน	๑ ครั้ง			↔									
๒.ประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักrocติดต่อทั่วไป	๑ ครั้ง			↔									
๓.คณะกรรมการฯ คัดเลือกองค์ความรู้ ๓ เรื่อง (แบบฟอร์ม ๑)	๑ ครั้ง			↔									
๔.คณะกรรมการฯ ส่ง Km Action Plan (แบบฟอร์ม ๑ และ๒)	๑ ครั้ง						↔						
๕.ประชุมเชิงปฏิบัติการ / ศึกษาดูงานนอกสถานที่	๑ วัน				↔								
๖.จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ภายในสำนักฯ	๔ ครั้ง					↔							
๗.จัดบอร์ดวิชาการ	๒ ครั้ง					↔							
๘.ตั้งกรวยที่เกี่ยวกับวิชาการ / โครงการต่อที่กำลังระบบ	๑ ครั้ง					↔							
๙.คณะกรรมการฯ ติดตามผลการดำเนินงาน ๓ องค์ความรู้	๔ ครั้ง					↔							
๑๐.คณะกรรมการฯ รวบรวมเนื้อหาเพื่อนำเสนอในเวทีตลาดนัดความรู้	๑ ครั้ง											↔	
๑๑.คณะกรรมการฯ ลงรายงานในโปรแกรม Estimate	๓ ครั้ง				วันที่ ๕			วันที่ ๕			วันที่ ๕		
๑๒.สรุปบทเรียน	๑ ครั้ง			↔									
๑๓.สรุปการเรียนรู้ (แบบฟอร์ม ๓)	๑ ครั้ง												วันที่ ๓๐
๑๔.สรุปผลการดำเนินงาน	๑ ครั้ง												↔
ร้อยละการดำเนินงานภาพรวมโครงการ		๑๕			๓๐			๓๐			๒๕		

๙. เป้าหมายและงบประมาณ

งบประมาณสำนักโรคติดต่อทั่วไป โครงการพัฒนาและยกระดับระบบบริหารจัดการองค์กรและศักยภาพเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีขีดสมรรถนะสูงได้มาตรฐานสากล กิจกรรมที่ ๔ การจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ และการพัฒนาระบบทุกโน้ตเอยสารสนเทศ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๑๔,๐๐๐ บาท (สองแสนหนึ่งหมื่นสี่พันบาทถ้วน) โดยมีกิจกรรมดังนี้

๑. การประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป

ค่าอาหาร/อาหารว่างและเครื่องดื่ม (๑๓๐ บาท x ๓๐ คน x ๒ ครั้ง)	เป็นเงิน	๗,๘๐๐ บาท
	รวมเป็นเงิน	๗,๘๐๐ บาท
๒. การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในสำนักโรคติดต่อทั่วไป		
ค่าอาหาร/อาหารว่างและเครื่องดื่ม (๑๓๐ บาท x ๓๐ คน x ๔ ครั้ง)	เป็นเงิน	๕๔,๖๐๐ บาท
ค่าจัดทำเอกสารและค่าใช้จ่ายอื่นๆ	เป็นเงิน	๑,๒๐๐ บาท
	รวมเป็นเงิน	๕๖,๘๐๐ บาท
๓. การประชุมเชิงปฏิบัติการจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป		
ค่าอาหาร/อาหารว่างและเครื่องดื่ม (๔๕๐ บาท x ๓๐ คน x ๒ วัน)	เป็นเงิน	๒๗,๐๐๐ บาท
ค่าวิทยากร (๑ คน x ๖๐๐ บาท x ๙ ชั่วโมง)	เป็นเงิน	๕,๔๐๐ บาท
ค่าวัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดประชุม และค่าใช้จ่ายอื่นๆ	เป็นเงิน	๔,๐๐๐ บาท
ค่ากระเบื้องเอกสาร (๑๐ บาท x ๓๐ คน)	เป็นเงิน	๓,๐๐๐ บาท
	รวมเป็นเงิน	๓๕,๔๐๐ บาท
๔. การประชุมสรุปบทเรียนและการสรุปผลการดำเนินงาน		
ค่าเบี้ยเลี้ยง (๗๐ คน x ๒๕๐ บาท)	เป็นเงิน	๑๖,๕๐๐ บาท
ค่าที่พัก (๗๐ คน x ๗๕๐ บาท x ๑ คืน)	เป็นเงิน	๕๒,๕๐๐ บาท
ค่าพาหนะเดินทาง (๗๐ คน x ๖๐๐ บาท)	เป็นเงิน	๔๒,๐๐๐ บาท
ค่าอาหาร/อาหารว่างและเครื่องดื่ม (๗๐ คน x ๔๕๐ บาท)	เป็นเงิน	๓๑,๕๐๐ บาท
ค่าวิทยากร (๑ คน x ๖ ชั่วโมง x ๖๐๐ บาท)	เป็นเงิน	๓,๖๐๐ บาท
ค่าวัสดุอุปกรณ์ในการจัดประชุมและค่าใช้จ่ายอื่นๆ	เป็นเงิน	๓,๖๐๐ บาท
	รวมเป็นเงิน	๑๕๐,๐๐๐ บาท
	รวมเป็นเงินทั้งหมด (สองแสนหนึ่งหมื่นสี่พันบาทถ้วน)	๒๑๔,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ : ค่าใช้จ่ายทุกรายการถ้าเฉลี่ยกันได้

๑๐. สถานที่ดำเนินการโครงการ

สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค และโรงพยาบาลกรุงเทพฯ/ปริมณฑล/จังหวัดอื่นๆ

๑๑. กลุ่มเป้าหมาย

๑๑.๑ กลุ่มเป้าหมายผู้ร่วมดำเนินการ

สำนักจัดการความรู้

๑๑.๒ กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์

๑. สำนักโรคติดต่อทั่วไป

๒. ทุกสำนัก/สถาบัน ภายในกรมควบคุมโรค

๓. หน่วยงานอื่นๆ ภายนอกกรมควบคุมโรค

๑๒. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

มีการนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปกติของสำนักโรคติดต่อทั่วไป และมีฐานความรู้ที่สนับสนุนให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคน พัฒนางาน และพัฒนาสำนักฯ อย่างต่อเนื่อง

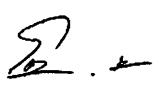
๑๓. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

- กองแผนงาน
- กองการเจ้าหน้าที่
- กลุ่มพัฒนาระบบบริหารราชการ
- ศูนย์สารสนเทศ
- สำนักจัดการความรู้

๑๔. ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางสุภาพร การย์กิวนพวงศ์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
งานจัดการความรู้	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร
โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๓๗๘๘	e-mail address : ningka2008@hotmail.com

๑๕. ผู้อนุมัติโครงการ

ลงชื่อ.....

 (นายโภกส์ การย์กิวนพวงศ์)

ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป

(สำเนา)

คำสั่งสำนักโรคติดต่อทั่วไป

ที่ ๕๙/๒๕๕๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป

อนุสนธิคำสั่งสำนักโรคติดต่อทั่วไป ที่ ๕๙/๒๕๕๔ สั่ง ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และคำสั่งเพิ่มเติม ที่ ๑๖/๒๕๕๔ สั่ง ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป เนื่องจากในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ มีการเกี้ยวยอกอายุราชการ และมีการโยกย้ายบุคลากร ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป เป็นไปอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง เพื่อสนับสนุนให้บุคลากรของสำนักโรคติดต่อทั่วไปได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และพัฒนาไปสู่องค์กร แห่งการเรียนรู้ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๑๑ จึงให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความรู้ของสำนักโรคติดต่อทั่วไป ดังต่อไปนี้

๑.	นายแพทย์โอภาส การย์กิวนพวงศ์	ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป	ที่ปรึกษา
๒.	แพทย์หญิงปิยนิตย์ ธรรมภรณ์พิลักษณ์	ศูนย์ประสานงานโครงการภาคล่างโปโล	ที่ปรึกษา
		และโรคตัดตามพันธุ์สัญญาณภาษาชาติ	
๓.	นายแพทย์พrushnak รัตนดิลก ณ ภูเก็ต	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๑	ที่ปรึกษา
๔.	นายแพทย์พรศักดิ์ อัยเจริญ	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๒	ที่ปรึกษา
๕.	สัตวแพทย์หญิงอภิรัมย์ พวงหัตถ์	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๓	ที่ปรึกษา
๖.	แพทย์หญิงรุ่งนภา ประสาททอง	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๔	ที่ปรึกษา
๗.	นางสาววชิรี สารีบุตร	กลุ่มพัฒนาภาคีเครือข่ายและการสื่อสารสาธารณะ	ที่ปรึกษา
๘.	เภสัชกรหญิงคริรัตน์ เทชะชัวขช	กลุ่มบริหารเวชภัณฑ์	ที่ปรึกษา
๙.	นางวิไลวรรณ บริสุทธิ์	กลุ่มบริหารทั่วไป	ที่ปรึกษา
๑๐.	แพทย์หญิงราลักษณ์ ตั้งคงฤทธิ์	ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ	ที่ปรึกษา
		ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ	
๑๑.	นายสัตวแพทย์พรพิทักษ์ พันธ์หล้า	กลุ่มปฏิบัติการเตรียมพร้อมตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	ที่ปรึกษา
		ด้านการแพทย์และสาธารณสุข	
๑๒.	นางโศภารรณ วิมลรัตน์	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	ประธาน
๑๓.	นางอัญชนา ประสาสน์วิทย์	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๕	รองประธาน
๑๔.	ดร.สุวิกา แสงหาราทิพย์	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	รองประธาน
๑๕.	นางสาวสุรัสวดี กลืนขัน	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๑	คณะกรรมการ

๑๖. นายแพ็ตจศักดิ์ ขอบธรรม	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๒	คณะกรรมการ
๑๗. สัตวแพทย์หญิงวิรดา วิริยกิจจา	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๓	คณะกรรมการ
๑๘. นางสาวอัจฉรา ทุเครือ	กลุ่มพัฒนาวิชาการที่ ๔	คณะกรรมการ
๑๙. นางอัญชลี สิทธิชัยรัตน์	กลุ่มพัฒนาภาคีเครือข่ายและการสื่อสารสาธารณะ	คณะกรรมการ
๒๐. นางนวพรรณ สันตยากร	กลุ่มบริหารเวชภัณฑ์	คณะกรรมการ
๒๑. นางปาณิสรา ตุลพันธ์	กลุ่มบริหารทั่วไป	คณะกรรมการ
๒๒. นางมยุรี โสมเสนสุวรรณ	กลุ่มบริหารทั่วไป	คณะกรรมการ
๒๓. นางดาวรุ่ง บุญเงิน	กลุ่มบริหารทั่วไป	คณะกรรมการ
๒๔. นางดารารัตน์ ศิริมงคล	ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ	คณะกรรมการ
๒๕. นายพรชัย เกิดศิริ	ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ท่าเรือ กรุงเทพฯ	คณะกรรมการ
๒๖. นางสาวพรพรรณี วงศ์มาก	ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ท่าเรือ กรุงเทพฯ	คณะกรรมการ
๒๗. นายแพทย์วิเชียร พุทธศรีเจริญ	ที่ทำการแพทย์ประจำคนเข้าเมือง แจ้งวัฒนะ	คณะกรรมการ
๒๘. นายชีรพันธ์ ชัยนนที	ที่ทำการแพทย์ประจำคนเข้าเมือง สงวนพล	คณะกรรมการ
๒๙. นางสาวสิริพร กิยโยทัย	กลุ่มปฏิบัติการเตรียมพร้อมตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ด้านการแพทย์และสาธารณสุข	คณะกรรมการ
๓๐. นางสาวสุดาริดา แสงยนต์	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ
๓๑. นางสาวครรภณญา พันธุ์คุณ	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ
๓๒. นายปิยพงษ์ กัมทาภากลัง	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ
๓๓. นางบางลักษณ์ สุทธิ	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ
๓๔. นายกัมพล น้ำใจดี	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ
๓๕. นางสาวทิวนันท์ สมนาม	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ
๓๖. นางสาวกัญญารัตน์ พึงประยูร	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ
๓๗. นางสุภาพร การย์กวนพงศ์	กลุ่มยุทธศาสตร์และพัฒนาองค์กร	คณะกรรมการ และเลขานุการ

เป้าหมายหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทางการดำเนินงานและจัดทำแผนการจัดการความรู้ กำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ
๒. กำหนดองค์ความรู้จำเป็นของสำนักโรคติดต่อทั่วไป และคัดเลือกองค์ความรู้ที่จำเป็นมาจัดทำแผนปฏิบัติการ (KM Action Plan)
๓. พิจารณา ทบทวน วิเคราะห์ และรวมมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกิจของสำนักโรคติดต่อทั่วไป
๔. ประสานความร่วมมือ ผลักดัน และดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนดไว้

๕. จัดทำเกณฑ์ชี้วัด และประเมินผลการดำเนินงาน
 ๖. จัดทำสรุปและรายงานผลการดำเนินงานตามระบบการรายงาน
 ๗. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

សំណាក់ស្តីពី

(นางสุภารมย์ กวินพงศ์)

นักวิชาการสารารณสุขชำนาญการ

สำนักโรคติดต่อทั่วไป

ବିନ୍ଦୁ ପାତ୍ର

แบบประเมิน

ติดตามผลการนำองค์ความรู้ไปใช้งาน ครั้งที่ 1 วันที่ 30 พฤษภาคม 2555

คำชี้แจง 1. ตามที่ท่านได้เข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การเขียนหนังสือราชการและรายงานการประชุม ในวันที่ 18 เมษายน 2555 ณ ห้องประชุมสำนักโกรติดต่อทั่วไป อาคาร 5 ชั้น 5 สำนักฯ ขอประเมินผลการนำความรู้/ทักษะที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาแนวทางการให้ความรู้ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของท่านได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่างหรือใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงหรือตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. อายุ	☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 - 39 ปี
	☐ 40 - 49 ปี	☐ 50 ปีขึ้นไป
3. อายุงาน	☐ น้อยกว่า 5 ปี	☐ 5 - 10 ปี
	☐ 11 - 20 ปี	☐ 21 - 30 ปี
4. ตำแหน่ง (ระบุ)	ปฏิบัติงานด้าน.....	

ส่วนที่ 2 ประเมินความคิดเห็น หลังการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การเขียนหนังสือราชการและรายงานการประชุม

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	มากที่สุด	มาก	น้อย
1. ท่านสามารถนำความรู้/ทักษะ ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้			
2. ความรู้/ทักษะ ที่ท่านได้รับ ช่วยทำให้ท่านปฏิบัติงานได้ดีขึ้น			
3. ท่านมีข้อผิดพลาดในการเขียนหนังสือราชการ หรือ รายงานการประชุม			
4. ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือ แนะนำผู้ร่วมงานได้			

ข้อเสนอแนะ

แบบประเมินความพึงพอใจ
การจัดกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้
เรื่อง.....

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจ หรือเขียนข้อความลงในช่องว่างตามความเหมาะสม
ระดับความพึงพอใจ ๕ = มากที่สุด ๔ = มาก ๓ = ปานกลาง ๒ = น้อย ๑ = น้อยที่สุด

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
๒. อายุ	☐ ต่ำกว่า ๓๐ ปี	☐ ๓๐ - ๓๙ ปี
	☐ ๔๐ - ๔๙ ปี	☐ ๕๐ ปีขึ้นไป
๓. อายุงาน	☐ น้อยกว่า ๕ ปี	☐ ๕ - ๑๐ ปี
	☐ ๑๑ - ๒๐ ปี	☐ ๒๑ - ๓๐ ปี
๔. ตำแหน่ง (ระบุ)	☐ ๓๑ ปี ขึ้นไป	

ส่วนที่ ๒. ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ข้อเสนอแนะ
	๕	๔	๓	๒	๑	
ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม						
๑. น่าสนใจ อยากรเข้าร่วมกิจกรรม						
๒. การให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า						
ก่อนการจัดกิจกรรม						
๓. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม						
๔. ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน						
๕. เอกสารประกอบเหมาะสมสมกับกิจกรรม						
ด้านเจ้าหน้าที่						
๑. มีความสุภาพ และเป็นมิตร						
๒. การให้คำแนะนำ และคอยช่วยเหลือ						
ด้านถึงอำนวยความสะดวก						
๑. สถานที่จัดประชุม สะอาด เป็นระเบียบ						
๒. อาหาร และเครื่องดื่ม						
๓. โสตทัศนูปกรณ์และอุปกรณ์อื่นๆ						

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

อีนๆ.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบข้อคิดเห็นเพื่อพัฒนาปรับปรุง ต่อไป

